

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VII / 2010 NOVEMBER - DECEMBER

NEBOJ SA LEN VER!

MK 5,35

Jairus už niekoľko nocí nespál. Trápi sa pre svoju dvanásťročnú dcéru, ktorá ležala vo vysokých teplotách. Lekári nevedeli pomôcť. Jej stav sa nezlepšoval, naopak, bolo to s ňou zo dňa na deň horšie.

Predstavený synagógy prišiel k záveru: tu by dokázal pomôcť jedine Ježiš. Už veľa o ňom počul. Možno ho aj stretol. Teraz však prichádza k nemu a padá Ježišovi k nohám. Vzdáva mu božskú úctu ako pri modlitbe. Veľmi ho prosí: „Dcéra mi umiera, príd' teda, polož na ňu ruku, aby ozdravela a žila.“ A Pán Ježiš šiel s ním.

Okolo nich sa tlačil veľký zástup ľudí. Na ceste k Jairovmu domu sa však zástup s Ježišom zdržal. Vtom prišli k Jairovi ľudia z jeho domu a oznámili mu, že jeho dcérka zomrela. „Už neobťažuj Majstra,“ hovoria mu. Tie slová zasiahli Jaira ako studená sprcha. Na jednej strane stoja pri ňom poslovia oznamujúci smrť milovanej dcérky. Na druhej strane stojí pred ním Pán Ježiš, známy svojou mocou konať zázraky a uzdravovať. Čo urobí?

Prv, ako stihne zareagovať na zlú správu o smrti dcérky, povzbudí ho Pán Ježiš: „Neboj sa, len ver!“ A Jairus verí. Verí Ježišovi, že má moc vytrhnúť milovanú dcérku aj z pazúrov smrti. A spolu s manželkou sú svedkami veľkého zázraku, ktorý sa udial s ich dcérou.

Pre Ježiša nie je nič nemožné. Viera otvára dvere pre veľké Božie činy. Ani ty, milý čitateľ/ka, neboj sa, Pán Ježiš o tebe vie. Vie aj o твоjich starostiach a trápeniach. Neboj sa, ale ver Pánovi Ježišovi a aj ty zažiješ Jeho moc vo svojom živote, v situáciách, v ktorých ti nikto iný nedokáže pomôcť.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Redakcia

Na začiatku nového kalendárneho roka vám redakcia nášho zborového časopisu vyjadruje poďakovanie za priazeň vás – čitateľov Zborového listu popradských evanjelikov. Sme radi, že každé nové číslo časopisu očakávate a nás – jeho tvorcov – to povzbudzuje do práce na každom ďalšom čísle. Pre našu prácu sú rozhodujúce slová apoštola Pavla Kolosenským 3,17: „A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze Neho ďakujte Bohu Otcovi.“ Úvodníkmi brata zborového farára, ale aj ďalšími príspevkami chceme každého čitateľa povzbudiť k horlivosti vo viere, k čítaniu Božieho slova a zamýšľaniu sa nad ním. Prosíme: Pane, nauč nás pozorne načúvať

Tvojmu slovu, vďačne prijímať štedrosť a radosť, nauč nás prežívať tvoju blízkosť, aby sme nežili naprázdno všedné dni svojho života!

Ďakujeme všetkým dopisovateľom, ktorí svojimi príspevkami obohatili náš časopis. Prosíme, aby pokračovali a pomáhali pri tvorbe časopisu aj v tomto roku. Ďakujeme aj ochotným darcom, ktorí vydávanie časopisu finančne podporovali dobrovoľnými príspevkami a tak sa podieľali na úhrade realizačných nákladov.

Do nového roka 2011 všetkým čitateľom Zborového listu želáme hojné Božie požehnanie tak, ako to v nábožnej piesni (ES, č. 65) vyjadril básnik: „Dnes vrúcne prosíme: žič nám rok nový hojný, radostný a pokojný! A že Ty to dáš, veríme“.

NAŠIM JUBILANTOM

Zuzana Hybenová

Každého jubilanta nášho cirkevného zboru si vážime, ale keď sa rovnakého vzácneho jubilea dožívajú dvaja „oltárni bratia“ – kazatelia slova Božieho, je to predsa len výnimočné. Krásnych 80 rokov sa z milosti Božej v decembri dožil dlhoročný popradský zborový farár Mgr. Ján Pavlovič a v januári sa dožíva rovnakého jubilea farár Mgr. Vincent Blažko.

Brat farár Mgr. Ján Pavlovič rozsie-

val Božie slovo 23 rokov v popradskom cirkevnom zbore. Službu v cirkvi vykonával v čase neprajnom tejto službe. Napriek tomu cirkevný zbor bol aktívny, okrem riadnych služieb Božích sa konali aj biblické hodiny, vyučovalo sa náboženstvo, konfirmačná príprava, pôsobil zborový spevokol. Po navrátení cirkevného majetku si všetko vyžadovalo opravy. Za jeho pôsobenia sa opravili všetky tri kostoly a ostatné prinavrátene budovy sa dali do užívateľného stavu. Po odchode do

dôchodku doteraz pomáha zastupovať v službe v cirkevných zboroch celého seniorátu, aj v cirkevnom zbore v Poprade.

Brat farár Mgr. Vincent Blažko do odchodu do dôchodku pôsobil v susednom cirkevnom zbore v Poprade-Veľkej. Po skončení aktívnej služby v roku 1993 sa presťahoval do Popradu, a tak sa spolu so svojou manželkou stali členmi nášho cirkevného zboru. Pokiaľ mu to zdravotný stav dovoľí, zapája sa do diania v cirkevnom zbore: účinkovaním na službách Božích, úpravou piesní pre zborový spevokol, prípravou scenárov pre

koncerty spevokolu aj účinkovaním na nich. Pre zborovú diakoniu pripravil zbierku krátkych pobožností pod názvom Božie potešenie v chorobe a trápení. V tvorbe zbierok poézie a modlitieb je stále aktívny a doteraz ich vydal niekoľko.

Redakcia ZL, v zastúpení všetkých členov cirkevného zboru, pozdravuje týchto našich vzácných jubilantov a pri tejto milej príležitosti im želá, aby im Božie slovo (Ž 23,1) dávalo istotu na ceste k cieľu, ktorý Pán pripravil pre svojich verných. Želáme hojnosť Božej milosti a požehnaní.

JUBILANTI

Január

Bugárová Iveta, Ing.	6.1.
Turčičiková Tatiana	9.1.
Žáková Zlatica	11.1.
Rošková Anna	12.1.
Blažko Vincent, Mgr.	17.1.
Trembačová Libuša	17.1.
Halászová Jana	17.1.
Barillová Lýdia	23.1.
Hanzelyová Helena	24.1.
Pivková Paula	25.1.
Graindová Mária	27.1.
Skokanová Jana, Mgr.	28.1.

Február

Gregušková Anna	3.2.
Gavurová Mária	5.2.
Adamčíková Helena	11.2.
Rusnačko Pavol	14.2.
Kuviková Elena	15.2.
Fedáková Hedviga	15.2.
Rišová Emília	19.2.
Chromá Oľga	21.2.
Šeďová Viera	22.2.
Štefánik Vladimír	25.2.
Koreňová Tatiana	26.2.
Repková Anna	27.2.

Stretnutie sestier zborovej diakonie

Sestry zo zborovej diakonie sa 10. decembra 2010 stretli za účasti sestry zborovej dozorkyne Janky Hesovej. Vzájomne hovorili o tejto službe v našom CZ, ktorú sestry ochotne a s láskou vykonávajú. Kladne je táto služba hodnotená aj vedením CZ aj cirkevníkmi, ktorých sestry navštevujú. Službu pomoci v rámci Misie na Níle do Afriky prezentovali aj sestry, ktoré sa na zhotovovaní vecí podieľajú. V modlitbe všetky ďakovali za zdravie, aby aj naďalej mohli túto službu vykonávať, prosili tiež o jej požehnanie. Záverom na povzbudenie zaznelo Božie slovo (Kol 3,23): Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom!

Oslava Vianoc

Vianočné služby Božie boli dôstojnou oslavou pamiatky príchodu nášho Spasiteľa Ježiša Krista na zem. Zaplnený chrám na Štedrovečerných službách Božích svedčí tom, že aj tí vlačnejší kresťania prichádzajú v tento večer, aby počuli vianočnú zvesť.

Na Druhý sviatok vianočný, keď si pripomínáme pamiatku mučeníka Štefana, zavítal do nášho chrámu biskup Východného dištriktu ECAV brat Slavomír Sabol so svojou rodinou. Svoju kázeň slova Božieho brat biskup založil na texte zo Sk 7,54-60 o kameňovaní Štefana. Z kázne si mohli po-

slucháči vziať mnoho poučného pre svoj život. Príbeh otvoreného neba, ktoré videl kameňovaný Štefan, sa stal svedectvom jeho života. Aj my máme byť takí rozhodní svedkovia nášho Pána ako Štefan, najmä vo svojich rodinách, ale aj v celom našom živote. Veď nebo je otvorené pre každého.

Koncoročné stretnutie

Už tradične zvoláva predsedníctvo CZ všetkých členov, ktorí aktívne pracujú v CZ. Presbyteri, pracovníci CZ i členovia spevokolu sa pri dobrej kapustnici stretli 28. decembra. Brat farár so sestrou dozorkyňou poďakovali všetkým za službu a aktívnu spoluprácu v CZ počas uplynulého roka. V modlitbe brat farár ďakoval Pánu Bohu, ktorý každú službu požehnával a prosil o žehnanie aj v nastávajúcom novom roku.

Nový rok 2011

Z milosti Božej sme mohli vstúpiť do nového roka 2011. Každý nový rok vzbudzuje v nás obavy a aj strach aký bude a čo nám prinesie? Preto túžime mať istotu a povzbudenie, ktoré nám zaznelo v našom chráme v novoročnej kázni. V Jánovom evanjeliu 14,1-6 sme mohli počuť, ako Pán potešuje učeníkov. To však platí aj pre nás, keď hovorí: „Ja som cesta i pravda i život“. Tieto slová, najmä na začiatku kalendárneho roka, nám dávajú istotu, že nás Pán Boh bude viesť. Je však potrebné

z Písma svätého spoznávať Jeho vodcovský hlas a nechať sa Ním riadiť. Preto kráčajme po Jeho ceste a tak ne-

minieme cieľ, ktorý pre nás pripravil – život s Ním v nebesiach.

ŽIVOT A DIELO JÁNA BOHDANA HROBOŇA

Zuzana Hybenová

Vo Vianočnom čísle zborového listu sme informovali o návšteve vzácných hostí, Doc. PhDr. Miloša Kovačku, CSc. a Mgr. Jána Hroboňa v našom cirkevnom zbore.

V rámci zborového popoludnia 7. novembra sa naši hostia venovali životu a dielu Jána Bohdana Hroboňa. O ňom, ale aj o predchádzajúcich generáciách Hroboňovcov, ktorí už v 6-tej generácii kážu Božie slovo z kazateľníc, ako prvý hovoril brat Kovačka. Najskôr priblížil históriu martinského cirkevného zboru od roku 1545, kedy bol evanjelický Martin v rozkvet. Potom sa to zmenilo. Po zmene režimu v roku 1989, sa cirkevný zbor v Martine prebúdzal a cirkevníci v modlitbách prosili, aby prišiel čas obnovy. K tomu potrebovali dobrého kazateľa. V roku 1993 sa obrátili s pozvaním na brata farára J. B. Hroboňa, ktorý v tom čase úspešne pôsobil v Hanušovciach nad Topľou. Brat farár pozvanie prijal a prišiel do Martina. Začal sa venovať najmä deťom a mládeži, ako to prízvukoval aj Ján Amos Komenský. S pomocou amerických kresťanov vznikla v Martine Biblická škola, ktorá doteraz pripravila množstvo absolventov, ktorí už v cir-

kevných zboroch na Slovensku pracujú. Potom začala príprava Evanjelickej základnej školy, začiatky ktorej neboli jednoduché. Vynaložené úsilie a vysielané modlitby s prosbou o požehnanie neboli daromné. Dnes už škola existuje siedmy rok a záujem o štúdium na nej prevyšuje možnosti prijatia. Pomáha aj mesto, ktoré v susedstve „evanjelického dvora“ vyčlenilo priestor a budovy. Aj cez prázdniny oživa Memorandové námestie detským štebotom detí, ktoré sa tu obmieňajú v týždenných turnusoch denného tábora s výučbou angličtiny.

Snahou martinského farára J. B. Hroboňa bolo, aby cirkevný zbor pracoval ako systém, preto mal okolo seba celý rad spolupracovníkov. Zameral sa aj na diakoniú a výsledkom bolo založené Stredisko evanjelickej diakonie Dom dobrého pastiera v Sučanoch, ďalej sú to spevokoly, zborový časopis Martinský evanjelik, v rámci Spoločenstva evanjelických žien – krúžok šikovných rúk sestier, spojený so štúdiom Písma svätého. J. B. Hroboň bol výborný kazateľ, jeho kázne mali veľký ohlas. Prednášal aj na Žilinskej univerzite a v Biblickej škole. Bol aj literárne činný.

Jeho syn Ján – terajší martinský farár – prítomným predstavil svoj-

ho otca z iného, rodinného pohľadu. Ako farár i otec bol prísny, a to predovšetkým na seba, ale aj na svojich šesť detí. Troch synov vychoval pre prácu v cirkvi a dve dcéry sú kantorky.

V životopise, v knihe *Evanjelium stromov* v Mošovskom zimnom parku, jeho syn Ján píše: Mal prirodzenú autoritu a bol hlasom, ktorý sa v cirkvi nedal prepočúť. Záležalo mu na tom, aby práve cirkev bola bezpečným priestorom, kde sa ľudia majú radi a prijímajú sa v láske. On dokázal po sebe takéto miesta zanechať. Mohli by sme o ňom hovoriť aj ako o milujúcom manželovi, starostlivom otcovi, či o jeho láske k vnúčatám (mal ich sedemnášť), dobrému jedlu, peknej piesni, umeniu, ... Nad v tým šetkým však prevažovala láska k Bohu, Jeho

slovu a cirkvi. Sám to vyjadril veršom, ktorý si prial vytesať v biblickej kraličtine, rovnako ako jeho otec, na náhrobný kameň: „Měl jsem slovo Tvé za radost a potěšení srdce svého, poněvadž jsi Ty mne povolal sám, ó Hospodine, Bože zástupů!“ (Jer 15,16).

Túto radosť a potešenie nestratil ani v období ťažkej choroby, znášal ju statočne bez jediného slova reptania alebo sťažností. Odišiel k nebeskému Otcovi s láskou doopatrovateľný svojimi najbližšími, v kruhu svojej rodiny 17. januára 2006 vo veku nedožitých 68 rokov. Bol to krásny a naplnený život.

Vďaka Pánu Bohu za brata farára J. B. Hroboňa. S láskou a vďakou aj my na neho spomíname pri piatom výročí jeho odchodu z tejto časnosti.

Z KNIŽNEJ PRODUKCIE

Zuzana Hybenová

V roku 2010 si naša Evanjelická cirkev a. v. pripomínala viaceré významné výročia, považované za kľúčové v dejinách našej cirkvi. Okrem 400. výročia Žilinskej synody to bolo aj 500. výročie narodenia a 450. výročie úmrtia Leonarda Stöckela. Pri tejto príležitosti bardejovský cirkevný zbor vydal životopisné dielo tohto významného pedagóga, teológa, školského a cirkevného organizátora na Slovensku v 16. storočí. Leonard Stöckel má veľké zásluhy o rozvoj školstva

a rozšírenie Lutherovej reformácie u nás. Vynikol ako tvorca prvých školských zákonov na Slovensku. Zostavil vyznanie viery piatich východoslovenských miest pod názvom *Confessio Pentapolitana* pre Bardejov, Prešov, Košice, Levoču a Sabinov. Bol vedúcou osobnosťou evanjelickej cirkvi svojho času v bývalom Hornom Uhorsku. Jeho teologické dielo je dôstojne spojené s dielom reformačných otcov v Európe a zaraďuje ho medzi najvýznamnejších teológov v 16. storočí v strednej Európe.

Stöckela si vážili reformátori – Luther ho považoval za múdreho, učeného, zbožného, duchovného muža, ktorému je málo podobných a Melancton písal o ňom ako o najdrahšom priateľovi, súcim a skvelom mužovi.

Životopisné dielo o Leonardovi Stöckelovi sa nachádza v našej zborevej knižnici. Takýchto vzácných predkov by sme mali spoznávať aj v duchu slov „Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali slovo Božie“ (Žid 13,7).

SVETOVÉ FÓRUM DUCHOVNEJ KULTÚRY

*Výber z časopisu Bradlo pripravila
Zuzana Hybenová*

Časopis Spoločnosti M. R. Štefánika Bradlo priniesol informáciu Františka Keleho o konaní Svetového fóra duchovnej kultúry v hlavnom meste Kazachstanu v Aстане v októbri 2010. František Kele bol na toto podujatie vyslaný. V sprievodnom liste k jeho pozvaniu bolo medzi iným napísané: Koncepcia Svetového fóra duchovnej kultúry vychádza z toho, že duševná a mravná kríza ľudskej civilizácie sa nezadržateľne prehlbuje. Súčasné vedecké poznatky poukazujú na presvedčivé dôkazy o tom, že existuje čoraz zreteľnejší prienik a vzájomné prepojenie medzi narastajúcou aktivitou živelných pohrôm a tým, ako žijeme, ako budujeme vzájomné vzťahy medzi ľuďmi a národmi, aký máme vzťah k prírodnému prostrediu, ktoré nás obklopuje.

Svet nemôže ďalej pasívne čakať, a preto je nevyhnutné, aby duševne tvorivá elita ľudstva reprezentovaná Svetovým fórom duchovnej kultúry,

ako kvalitatívne nový orgán svetového občianstva, vyslala silný impulz našej civilizácii.

Svetové fórum sa tešilo pozornosti filozofov, duchovných, pedagógov, umelcov a politikov sveta. Medzi zdravicami nechýbali ani listy Michaila Gorbačova, Svätého otca či Václava Havla. Fórum pracovalo vo viacerých sekciách (napr. duchovná kultúra a aktuálne interpretácie rozvoja civilizácie, duchovná kultúra a masmédiá, pedagogika, výchova v treťom tisícročí, ideologické a filozofické základy modernej koncepcie sveta, svetové náboženstvá a duchovná kultúra, umenie a ďalšie).

Výstavu organizátori iniciovali v impozantnej budove parlamentu, ktorá má tvar pyramídy. Každá zo 70 zúčastnených krajín dostala priestor na prezentovanie jednej osobnosti, ktorá zaujala významné miesto v histórii jej krajiny. Prezentáciu osobnosti predstavoval panel s fotografiami. Pred panelom stála sklenená pyramída vysoká asi jeden a pol metra. V nej boli exponáty viažuce sa k osobnosti

predstavenej na paneli. Na návrh veľvyslancu SR v Kazachstane Dušana Podhorského, sa Slovensko rozhodlo predstaviť Milana Rastislava Štefánika. Pod panelom s historickými foto-

grafiami, v sklenej vitríne. boli vystavené publikácie, ktoré sa venujú Štefánikovi. Nás môže tešiť, že je to práve syn evanjelického farára, na ktorého ho naše Slovensko hrdé.

190. VÝROČIE NARODENIA AUTORA ŠTÁTNEJ HYMNY

Zo zdrojov Tranovský evanjelický kalendár 2011 a Národný kalendár 2011 spracovala Z. Valeková

Pred 190 rokmi sa 10. januára 1821 v Dolnom Kubíne narodil štúrovský básnik Janko Matúška. Študoval v Gemeri a na lýceu v Bratislave, odkiaľ v marci 1844, na protest proti perzekúcii Ľudovíta Štúra, odišiel so skupinou študentov do Levoče. Vtedy zložil aj pieseň *Ponad Tatrou blýska* a zhudobnil ju na nápev ľudovej piesne *Kopala studienku*, pozerala do nej.... Táto pieseň je dnes štátnou hymnou Slovenskej republiky.

Pri protestnom odchode študentov Matúška zložil viaceré piesne, ale *Ponad Tatrou blýska* sa rýchlo šírila ústnym podaním, najväčšmi znárodnela a bola známa pod názvom *Dobrovoľnícka*. Z pôvodných šiestich strof sa po piatich rokoch uplatňovali len štyri, prvá, druhá, šiesta a štvrtá. Takto bola vytlačená aj v kalendári Fejéropatakyho-Belopotockého v Domovej pokladnici v roku 1851 a potom aj v iných a spievala sa skutočne pri najrôznejších národných príležitostiach.

Možno nám napadne otázka, prečo

sa práve táto jednoduchá pieseň stala štátnou hymnou. Odpoveď nie je jednoduchá – možno pre jej významový náboj či to, že je v nej skrytý zápal a zmysel národného zápasu, že je v nej legendárne poetické „slovám tesno, myšlienkam voľno“. Táto Matúškova pieseň bola stále živá, burcovala z letargie a pripomínala slávne národné precitanie meruôsmeho roku, vlievala nádej a vieru, že „Slováci ožijú“. Pre hymnu v roku 1918 však bola vybratá len prvá strofa a aj tá v podobe „zastavme sa, bratia“.

Verejnosti neprekážalo, že v toku času sa pieseň stala anonymnou. Verejná mienka hovorila o Matúškovom autorstve, ale dôkazy o tom neboli.

Až v roku 1966 sa autorstvo vyriešilo, keď Literárny archív Matice slovenskej dostal pozostalosť Viliama Paulinyho-Tótha. Medzi vzácnymi rukopismi sa našla aj táto pieseň, a tak po 120 rokoch dostala jednoznačne svojho autora Janka Matúšku.

Rukopisný zápis ukázal i to, že počas mnohých rokov sa do piesne vsunulo nesprávne spojenie „zastavme sa, bratia“, lebo Matúška napísal „zastavme ich, bratia“. Stalo sa tak pri mnohých prepisoch, keď v niektorých verziách sa našla podoba

„postavme (nebojme) sa, bratia“ a z týchto dvoch verzií potom vznikla nesprávna podoba „zastavme sa, bratia“ – teda trpne zостаňme stáť. Lenže študenti z roku 1844 nechceli stáť a ani nestáli...

Janko Matúška sa po štúdiách vrátil na Oravu. Pracoval v Oravskom Podzámku ako vychovávateľ, neskôr ako adjunkt v Trstenej a napokon ako úradník sédrie. Tvoril básne, balady, písal historické povesti, pokúsil sa aj o drámu. Zomrel 11. januára 1877 v Dolnom Kubíne.

IŠLI PRETO VŠETCI, ABY SA DALI ZAPÍSAŤ

Zuzana Valeková, presbyterka CZ

Lukášovo evanjelium o narodení Ježiša Krista začína historickým faktom, že Jozef s Máriou cestovali z galilejského Nazareta do judského Betlehema, pretože bolo vydané nariadenie cisára Augusta o sčítaní ľudu a Jozef pochádzal z Betlehema, z rodu kráľa Dávida. História sa opakuje a rovnako aj nariadenia o sčítaní, takže aj my teraz stojíme pred sčítaním ľudí, domov a bytov k 21. máju. Na rozdiel od Ježišových rodičov my nikam cestovať nemusíme, sčítací komisári prídu za nami.

Podobne však, podľa príkladu Jozefa a Márie, by sme sa mali bez váhania či rozpakov prihlásiť k príslušnosti k svojmu vierovyznaniu, príslušnosti k ECAV, v ktorej sme boli pokrs-

tení, v ktorej sme v duchovnom spoločenstve bratov a sestier navzájom i s naším Trojjediným Bohom, v ktorej sa nám zvestuje čisté Písmo sväté – pravidlo života a prameň našej viery – a prisluhujú sviatosti podľa príkazu Pána Ježiša, a to všetko pre naše spasenie a večný život v Kráľovstve Božom. V tejto dlhej vete je vlastne definované čo je cirkev ustanovená Spasiteľom Ježišom Kristom a aký úžitok z nej my, hriešni ľudia máme. K definíciám máme zväčša negatívny vzťah, ale ak sa sústredene zamyslíme, objavíme ich múdrosť, význam a hodnotu opisovanej veci alebo javu. Tak je to aj s vyššie uvedenou charakteristikou cirkvi – musí nám z nej byť jasné, že veriaci ľudia bez cirkvi nemôžu žiť! Mimo cirkvi je iba živorenie, časná smrť a zahynutie pre večnosť...

Veľké duchovné bohatstvo a poklad, ktorý Kristova cirkev ochraňuje i poskytuje, je tá najdôležitejšia stránka. Pri sčítaní ľudu treba mať však na zreteli aj sekulárne praktické hľadisko. Štatistiky sú základ, od ktorého sa na ďalšie roky odvíja postavenie cirkvi a východisko pre ich spoločenské a ekonomické možnosti v rôznych oblastiach (diakonická činnosť, cirkevné školstvo, platy duchovných, ...). Na štatistické údaje sa pri vzájomných rokovaniach odvolávajú obe strany – štát i cirkev.

Žiadny pokrstený evanjelik by nemal zaváhať pri prihlasovaní sa k ECAV, a to v každej vekovej kategórii – všetci sme dôležití: deti, mládež, dospelí i starší ľudia. Všetci sme cez ECAV Bože deti, všetci sme cez ECAV spojení s Bohom a účastní na Božích spasiteľných daroch.

Sú tiež ľudia sympatizujúci s ECAV, ktorí však nie sú aktívni v cirkevnom

zboře, nie sú členmi cirkvi, a teda stoji mimo nej; aj týchto musíme pozvať, povzbudiť, informovať aby sa rozhodli správne a prihlásili sa aj oni k ECAV.

Áno, zo všetkých hľadísk je veľmi dôležité, aby „išli všetci a dali sa zapísať“, preto nás k tomu vyzvali aj biskupi našej cirkvi vo svojom pastierskom liste pri príležitosti vianočných sviatkov. Je dôležité prihlásiť sa najskôr ako číslo (súčasť štatistiky), aby sme potom v cirkevnom živote mohli dať svojmu číslu aj svoju tvár pre srdečné a milé bratsko-sesterské spoločenstvo v cirkevnom zboře a aj takto vyznať svojho Pána, ktorý povedal: „Preto, ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach; kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach.“ (M 10:32-33) Majme to na pamäti vždy ... i pri blížiacom sa sčítaní ľudu.

EKUMENICKÉ SLUŽBY BOŽIE

Ekumenické služby Božie pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov - Zuzana Hybenová a Zuzana Valeková

V 3. nedeľu po zjavení 23. januára sa v popradskom rímskokatolíckom Kostole sv. Cyrila a Metoda konali ekumenické služby Božie pri príležitosti tohtoročného Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Zúčastni-

li sa ich vrcholní zástupcovia 12 cirkví, medzi nimi bol aj brat Miloš Klátik generálny biskup ECAV, brat Milan Krivda predseda Slovenskej biblickej spoločnosti a biskup ZD ECAV a aj náš zborový farár Libor Bednár. Zúčastnil sa aj Miroslav Táborský, generálny duchovný Ekumenickej pastoračnej služby a zástupca Ministerstva kultúry SR Ján Juran a viceprimátor mesta Poprad Adrián Kromka.

„Neustále sa venovali učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám.“ (Sk 2:42) Túto tému ponúkli cirkvi z Jeruzalema a chceli ňou vyzvať kresťanov, aby sa zamysleli nad svojím vzťahom k materskej cirkvi v Jeruzaleme, z ktorej sa zrodili všetky ostatné cirkevné spoločenstvá.

Prvé spoločenstvo v Jeruzaleme je predobrazom nebeského Jeruzalema, kde sa všetci ľudia zídu okolo Baránkovho trónu, aby večne chválili Boha. Kresťania v Jeruzaleme pozvali ekumenické zhromaždenia, aby sa v roku 2011 zamysleli nad dôležitosťou našej oddanosti učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám. To sú prvky, ktoré nás zjednocujú – hoci sme mnohí – v jedno Kristovo telo. Cirkvi v Jeruzaleme prosia, aby sme pamätali na ich neistú situáciu a aby sme sa modlili za spravodlivosť, ktorá prinesie do Svätej zeme mier.

Zem v Izraeli je pre kresťanov posvätná, pretože nosila Božieho Syna, Mesiáša, Ježiša Nazaretského počas Jeho pozemského života. Jeruzalem je kolískou kresťanskej cirkvi. Veď práve tam vznikol po zoslaní Ducha Svätého prvý kresťanský cirkevný zbor. Kresťania, veriaci v Ježiša Krista žijúci dnes v Izraeli, sa nachádzajú vo veľmi zložitej situácii. Nie je ich veľa uprostred nekresťanského sveta. Žijú tu pravoslávni, katolíci i evanjelickí kresťania. Vedia, že musia držať pospolu, lebo dom rozdelený by padol. Práve preto

vyslali do sveta posolstvo s prosbou o jednotu kresťanov.

Aj kresťania v ostatných častiach sveta sú v menšine, obklopení rôznymi náboženstvami a ľuďmi bez viery. Na mnohých miestach sú prenasledovaní. Mali by sa tak usilovať o kresťanskú lásku, porozumenie o vzájomnú pomoc.

V našej vlasti sú kresťania zatiaľ vo väčšine. No nevieme, či to tak zostane navždy. Okolitý svet k nám preniká čoraz intenzívnejšie aj so svojimi problémami. Musíme preto celým svojím životným postojom a konaním poukazovať na to, že viera v Pána Ježiša Krista a kresťanstvo majú nenahraditeľnú hodnotu pre život jednotlivcov i národov. Láska Ježiša Krista je tým najsilnejším putom medzi ľuďmi a súčasne mocou, ktorá premáha zlo. Oveľa podstatnejšie je to, čo nás ako kresťanov spája, než to, čo nás rozdeľuje. Spája nás Božie slovo v apoštolskom učení, sviatosť Krstu svätého, modlitby a bratsko-sesterské spoločenstvo. Sme jedno duchovné telo Kristovo, ktorého Hlavou je On sám.

Pod vedením Ducha Svätého budujme jednotu kresťanskej cirkvi vzájomnou úctou, rešpektom, porozumením a láskou. Prosme Trojjediného Pána Boha, aby sa tak dialo aj v tomto novom roku 2011.

Priebeh týchto ekumenických služieb Božích bol vysielaný v priamom televíznom prenose STV. Vystúpil aj náš cirkevno-zborový spevokol pod vedením dirigentky E. Blažkovej – sa-

mostatne a aj ako spojený spevokol spolu so spevokolom rímsko-katolíckej cirkvi, s ktorým sme naštudovali niekoľko piesní pre túto príležitosť.

Na záver ekumenických služieb Božích odznelo aj vyhlásenie Ekumenickej rady cirkví v SR k občanom Slovenska.

MODLITBA DO NOVÉHO ROKA

Zuzana Valeková, presbyterka, koordinátorka MoS ECAV

Všemohúci večný Bože a láskavý náš nebeský Otče, ďakujeme Ti, že si nám dal milosť opäť stať na začiatku nového roka a my všetky svoje očakávania vkladáme do Tvojich rúk. Dôverujeme Tvojej svätej ochrane a pre Pána Ježiša Krista prosíme, spravuj nás svojím Svätým Duchom, aby sme

si v novom roku, ale i v celom našom živote počínali čestne, zodpovedne podľa Tvojej vôle a spravodlivo. Prosíme za náš cirkevný zbor aj za celú Tvoju cirkev v tomto svete, aby si ju viedol v duchu pravdy a lásky, zachoval nás v nej pred každým zlom a daroval nám svoj pokoj. Spas svoj ľud a požehnaj svojmu dedičstvu až naveky. Amen.

NOVOROČNÁ MODLITBA

Zo zbierky Keď chýbajú slová

Pane Bože, na počiatku tohto roku Ťa prosíme, nech sa od Teba nevzdľahujeme, ale denne žijeme v Tvojej blízkosti. Chráň nás pred duchovnou malátnosťou a nedovoľ nám zlenivieť v zápase proti zlu. Zlom v nás sebeckosť, strach, pohodlnosť a uč nás modlitbami, vlúdny pohľadom a slovom, otvorenou rukou, srdcom, príbytkami i zvestou evanjelia slúžiť ľuďom, ktorých nám pošleš do cesty. Daruj nám novú lásku k domácim viery, ale aj ku kresťanom z iných cirkví a ku všetkým ľuďom, aby sme boli schopní oceniť ich hodnoty a hľadať to, čo

buduje. Nauč nás prijímať s vďakou a bez reptania to, čo nám prinesú ďalšie dni: veci pekné a dobré, ale i smutné a ťažké. Urob nás ľuďmi nádeje. Použi naše životy: zdravých i chorých, vedúcich i podriadených, dospelých i deti na svoju slávu, a dopraj nám všetko, čo vykonáme, robiť len z čistých motívov. Nepredkladáme Ti to ako zoznam Tvojich povinností, ale ako našu dôvery plnú prosbu k Tebe, náš láskavý nebeský Otče. Nech sa pri nás deje Tvoja vôľa, i keby nás to bolelo. Vďaka Ti za to – amen.

Charles Spurgeon

Je zaujímavé, aká veľká časť Písma svätého sa zaoberá modlitbou. Bud' v poskytovaní príkladov, uvádzaní pokynov do platnosti, alebo vyslovovaní prísľubov. Sotva otvoríme Bibliu, čítame: „potom začali ľudia volať meno Pánovo“. A keď sa chystáme zavrieť ten zväzok kníh, nachádzame v ňom „Amen“ naliehavej prosby.

Príkladov je mnoho. Tu nájdeme zápassiaceho Jákoaba - tam zase Danieľa modliaceho sa trikrát za deň - a Dávida, ktorý celým svojím srdcom volá k svojmu Bohu. Na vrchu vidíme Eliáša, vo väzení Pavla a Sílasa. Máme množstvo príkazov a nespočetne veľa prísľubov. O čom nás to učí, ak len nie o posvätnej dôležitosti a potrebnosti modlitby?

Môžeme si byť istí, že čokoľvek Boh postavil takto do popredia v Písme, zamýšľa, aby bolo viditeľné aj v našich životoch. Ak povedal tak veľa o mod-

litbe, je to preto, že vie, ako veľmi ju potrebujeme. Tá nevyhnutnosť je taká hlboká, že pokiaľ nebudeme v nebi, nesmieme ustať v modlitbe. Nič ti nechýba? Potom sa bojím, že nepoznáš svoju chudobu. Nepotrebuješ žiadať milosť od Boha? Potom nech ti Pánovo milosrdenstvo ukáže tvoju biedu!

Duša bez modlitby je duša bez Krista. Modlitba je šušľanie veriaceho dieťaťa, volanie bojujúceho veriaceho, žalospev umierajúceho svätca zaspávajúceho v Ježišovi. Je dych, strážne slovo, útecha, sila, česť kresťana. Ak si ty dieťa Božie, budeš hľadať Otcovu tvár a žiť v Otcovej láske. Modli sa, aby si tento rok bol pobožný, poníženný, horlivý a trpezlivý, aby si mal bližšie spoločenstvo s Ježišom a vstupoval častejšie do domu hodovania jeho lásky. Modli sa, aby si bol príklad a požehnanie pre druhých a aby si mohol zažiť viac slávy svojho Majstra.

Heslom nielen pre tento rok musí byť: „Neprestajne sa modlite“.

SADNITE SI TUTO, ZAKIAĽ ODÍDEM...

“Sadnite si tuto, zakiaľ odídeme a pomodlíme sa tamto.” (Mt 26:36)

L. B. Cowmanová, Pramene v púšti - pripravila Mgr. Lubomíra Válková

Je ťažké držať sa v úzadí v čase krízy... V Getsemanskej záhrade zostalo osem z jedenástich učeníkov v úzadí, aby nič nerobili. Keď Pán Ježiš podi-

šiel dopredu, aby sa modlil, Peter, Jakub a Ján išli s Ním, aby s Ním bdeli, ale ich oči boli unavené, takže nevydržali.

Myslím si, že tí, čo zostali vzadu, sa museli sťažovať. Boli v záhrade, ale to bolo všetko, lebo sa nezúčastnili na pestovaní kvetov v nej. Bol to búrlivý čas krízy a veľkého stresu, a predsa sa

nemohli na tom zúčastniť.

Určite ja aj ty sme mali takú skúsenosť a cítili sme také isté sklamanie. Možno si videl veľkú príležitosť pre vznik kresťanskej služby, ale niektorých ľudí okamžite poslali do tej služby a iní sa na ňu len pripravujú. Ale ty si stále nútený nič nerobiť, len sedieť a čakať. Alebo ti možno prišla do cesty choroba či nedostatok, chudoba, alebo prežívaš nejakú strašnú potupu.

Nech je už situácia akákoľvek, si držaný mimo služby a teraz si nahnevanej a nechápeš, prečo by si mal byť vylúčený z tejto časti kresťanského života. Zdá sa nespravodlivé, že si mohol vojsť do záhrady, ale keď si už raz dnu, nemôžeš nájsť cestu, ktorá ti bola určená.

Utíš sa, milá duša – veci nie sú také, aké sa zdajú byť! Nie si vylúčený zo žiadnej oblasti kresťanského života. Myslíš si, že Pánova záhrada má miesto len pre tých, čo kráčajú alebo aj pre tých, čo stoja? Nie! Má aj miesta oddelené pre tých, ktorí sú nútení sedieť. Tak ako sloveso má tri tvary – aktívny, pasívny a neurčitok – tak sú aj tri tvary Kristovho slovesa „žiť“. Existujú aktívni ľudia, ktorí bojujú a zápa-

sia až do západu slnka. Potom sú pasívni ľudia, ktorí stoja v strede a len podávajú správu o tom, ako sa zápas vyvíja. A sú aj neutrálni ľudia, ktorí nebojujú, ani nie sú divákmi, ale musia len čakať.

Keď nastane takáto situácia, nemyslite si, že ste boli odsunutí nabok. Pamätajte, že to bol samotný Kristus Pán, ktorý vám povedal: „Sadnite si tuto.“ Vaše miesto v záhrade tiež bolo vyhradené. Boh ho oddelil špeciálne pre vás, a nie je to len miesto na čakanie. Sú niektoré životy, ktoré On priviedol do tohto sveta nie preto, aby robili významnú prácu alebo niesli veľké bremená. Ich úlohou je jednoducho byť. Oni sú tými slovesami v neurčitku alebo tými kvetmi v záhrade, ktoré nemajú aktívnu službu. Nevyhrávajú významné víťazstvá a nikdy im neponúknu najlepšie miesta na hostine.

Ale Pán Ježiš sa na nich s potešením pozerá, lebo svojou vôňou a krásou Mu prinášajú radosť. A práve ich existencia a udržanie si pôvabu aj v údolí, pozdvihuje Majstrove srdce. Preto sa nestážuj, ak si jedným z týchto kvetov...

VEDÚ VŠETKY NÁBOŽENSTVÁ K BOHU?

Zdroj: EPST č. 12/2007, Pavel Plach-tinský, ev. farár v. v.

Na túto otázku môžeme odpovedať jednoznačne záporne. Tento postoj však nevyplýva z viery, ktorú vyzná-

vame. Hodnotiť iné náboženstvá nám neprichodí. V každom prsvedčení je sila. Dotýkať sa presvedčenia iných našej viere neprospeje. Preto musíme vychádzať z toho, ako my hľadáme a ako sa nám, v našej realite Boh zjavil.

Zjavoval sa nie cez víziu, ale cez realitu. Otváral nám srdce.

Boh je jeden pre všetkých. Stvoril nielen svet s jeho slávou, ale aj človeka s jeho túžbou – túžbou po večnosti. Je to Boh, ktorý sa zjavuje, ktorý oslobodzuje, ktorý viac dáva ako berie, ktorý dokáže rozumieť a trpieť s každým človekom. Taký Boh je jedine v kresťanstve. Tento Boh nežiada splynutie, nirvánu, dáva len odpočinutie v Ňom. Človek je tu pre ďalšie poznávanie, aby ostal človekom. To, čo je pri človeku a v človeku reálne, je spojené s tým, čoho sa nemožno dotknúť, len zažiť (2K 12:2). Ale realita ostáva. Nie však pre pokoj, ale pre svätý nepokoj a boj (2K 12:7). Tento dej je viac ako len osobný zážitok. Je to symbol Božej prítomnosti medzi nami. Boh sa k nám skláňa.

Ale ani toto nie je všetko. Nejde len o zážitok jedného či niekoľkých hriešnikov. Boh sa nezastavil, ide, aby ukázal to, čo bolo a čo má byť (Zj 4:1). Stojíme v úžase voči tomu, čo príde: Boh prišiel ako tichý Baránok, rozsieva Slovo ako moc, je tichý priateľ hriešnikov.

My vieme, čo prišlo potom. Na konci, keď dráma Božieho utrpenia vrcholí, hovorí slová, ktoré už nikdy ľudské ústa neprekonajú. Do kriku okolo kríža, keď skaly pukali, zaznelo: „Dnes budeš so mnou v raji.“ To je strop, vyššie už ísť nemožno. Tým sa aj všetko, čo bolo potrebné, dokonalo.

V žiadnom inom náboženstve Boh nie je trpiacim Bohom. Tu Boží Syn – Syn človeka takto dovoľuje po-

znať nám seba samých, vidieť otvorene alebo a poznávať hodnotu seba samých. Naš Boh oslobodzuje. Keď túto pravdu objavujeme, stojíme v úžase, čo všetko nám dáva a čo nedáva boh v žiadnom inom náboženstve okrem Kristovho náboženstva. V učení Kristovom a Božom nemožno nič relativizovať. Je kritériom pravdy. Nie je iný Boh, nie je iný Spasiteľ.

Keď si toto kresťanský človek zrekapituluje, nech zväží, či môže byť ešte niečo lepšie a dokonalejšie. Hľadáme Boha nie cez človeka, ako v iných náboženstvách; žijeme s večnosťou v srdci. Nezomriem, ale budem žiť! Vďaka, že o tom hovorí pravda môjho náboženstva. Sú to dôvody našej pravdy. Všetky náboženstvá hľadajú pravdu a všetko, čo s ňou súvisí, ale k jej nájdeniu všetky nevedú. Vďaka Bohu za Jeho nevýslovný dar (2K 9:15).

*Z internetového zdroja spracoval
Stano Račko*

Požiadal som o silu a Boh mi dal starosti aby ma posilnili... Požiadal som o múdrosť a Boh mi dal problémy aby som ich riešil... Požiadal som o hojnosť a Boh mi dal príležitosť a silu aby som pracoval... Požiadal som o odvalu a Boh mi dal prekážky aby som ich mohol zdolať... Požiadal som o lásku a Boh mi dal problémy iných

ľudí aby som im pomohol... Požiadal som o priazeň a Boh mi dal príležitosť aby som pocítil Jeho dobrodenia... Požiadal som o zdravie a Boh mi dal cestu trpezlivosti a pokory prostredníctvom choroby, aby som ju prekonal...

Nedostal som nič z toho o čo som požiadal, ale dostal som všetko, čo som potreboval. Haleluja! Ďakujem Ti Pane, zmiluj sa nado mnou, zmiluj sa nad nami, zmiluj sa nad mojimi blíznymi. Amen!

PRIJMITE POŽEHNANIE

Stano Račko

Zamýšľam sa neraz v kostole, keď kňaz vysloví túto vetu: Prijmite požehnanie!

Vnímam to ako skutočnosť, že do rozpažených rúk brata farára, farárky bolo vložené nesmierne bohatstvo. Sám Kristus, prostredníctvom týchto slabých rúk, chce rozdávať svoje požehnanie. Ako žehnal za svojho pobytu na Zemi, chce rukami kňazov žehnať aj dnes.

Kňaz je ako nejaká vysielacia duchovného vysielacza Božieho požehnaní. Všade sú predsa antény, satelity – čiže naše srdcia – ktoré požehnanie potrebujú, prijímajú a touto cestou i dostávajú. Žehnanie kňaza môže priniesť chorému úľavu od bolesti, vyzdravenie; hladnému po Bohu sý-

tosť; skormútenému radosť; opustenému priateľov...

Ale Darca, Pán Ježiš, prostredníctvom svojho služobníka – kňaza vysielala signál. Nie je to len akýsi GPS, ale jasný a silný signál pre naše srdcia, milý brat a setra. Ty musíš byť ako príjemca signálu stále pripravený tento signál zachytiť i prijať cez silnú túžbu - vieru, schopnú i hory prenášať.

Mnoho, veľmi mnoho, závisí od dôvery, ochoty i pokory s akou požehnanie prijímame. Rozpažené, žehnajúce ruky je čosi veľké. Pôsobia silou Duha Svätého a sprostredkujú milosť a Božiu pomoc. Požehnanie vytrhuje ľudí a veci z moci diabla a zla. Slová vnuknuté Ježišom, potvrdzujú veľkosť kňazského požehnaní.

Žehnať si môžeme aj navzájom, žehnať môžu rodičia deťom, znakom

kríža na čelo žehnajú kresťania v prvom rade seba samých, žehnať však môžu i iných. Požehnávajú svoje myslenie, svoje slová a svoju vôľu.

Nech vás žehná Pán, nech vás chráni, nech vám ukáže svoju tvár a zmiluje sa nad vami. Nech obráti k vám svoju tvár a udelí vám svoj pokoj. Nech aj vám, milí moji, udelí Pán svoje sväté požehnanie.

„Milovaní, milujme sa, pretože láska je z Boha a každý, kto miluje, z Boha sa narodil a pozná Boha. Kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je láska. V tom sa prejavila láska Božia k nám, že svojho jednorodeného Syna poslal Boh na svet, aby sme žili skrze Neho. V tom je láska, nie že by sme my boli milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (1J 4:7-10)

VO WÜRTTEMBERSKU PRESTÚPILO DO E.C. VIACEJ KATOLÍKOV

Zdroj: www.idea.de

Stuttgarter Zeitung píše, že vo Württembersku v roku 2010 prestúpilo viacej katolíkov do evanjelickej cirkvi ako v roku 2009. Hoci registračné oddelenie Evanjelickej krajinskej cirkvi vo Württembersku ešte nemá konečné čísla, doteraz k nej prestúpilo 57 katolíkov, kým v roku 2009 to bolo iba 19. Podobnú tendenciu hlásia

aj zo susednej Bádenskej cirkvi.

Cirkevný sociológ Michael Eberz z Katolíckej vysokej školy vo Freiburgu odhaduje, že z katolíckej cirkvi vystúpi do 250 tisíc členov. Bude to dvojnásobok oproti roku 2009. Tým výstupy katolíkov prvý raz prevýšia výstupy protestantov. Druhou zaujímavosťou je prestup katolíkov k evanjelikom, lebo predtým odídenci zostali „v krajine nikoho“.

HISTORICKÝ KALENDÁR

2001 – Dohoda o Krste svätom medzi evanjelickou a katolíckou cirkvou v Slovenskej republike (10. výročie)

1821 – 10. januára sa v Dolnom Kubíne narodil štúrovský básnik, autor štátnej hymny SR Janko Matúška (190. výročie)

1856 – 12. januára zomrel v Modre profesor, básnik, spisovateľ, jazykovedec a národný buditeľ Ľudovít Štúr

(155. výročie)

1851 – 13. januára zomrel v Modre evanjelický farár, pedagóg, publicista Karol Štúr (160. výročie); narodil sa 25. 3. 1811 v Trenčíne (200. výročie)

1921 – 18. januára sa začala prvá slovenská synoda ECAV na Slovensku v Trenčíne, na text Jud 17-21 kázal Jur Janoška (90. výročie)

1756 – 27. januára narodil sa hudobný skladateľ W. A. Mozart (255. výročie)

1936 – 4. februára zomrel v Novom Smokovci evanjelický farár, básnik, redaktor, prekladateľ Vladimír Roy (75. výročie)

1796 – 9. februára sa v Brezovej pod Bradlom narodil pedagóg, kultúrno-

výchovný pracovník Samuel Jurkovič
1546 – 18. februára zomrel v Eislebene reformátor Martin Luther (465. výročie)

1896 – 24. februára sa v Martine narodila učiteľka, publicistka, organizátorka sociálno-zdravotníckeho školstva Oľga Ruppeltdová, rod. Šimková (115. výročie)

ĎAKUJEM

Mária Graindová

V Knihe kníh je napísané,
že ľudský život trvá sedemdesiat
rokov, pri dobrej sile osemdesiat.
Ja som sa dožila šesťdesiatpäť liet.
Ďakujem Ti Pane za ten krásny vek.

Čo prežila som v žití svojom
to vieš Pane sám.

Či úsmev na perách, či horká
slza na líci, vždy si pri mne stál.

Za ruku veď ma Pane
aj v ďalší žitia rok.
Buď mi oporou v čase i v nečase,
bo neistý môj krok.

Daj mi vieru, nádej, že raz
prídem k Tebe v slávny nebies chrám,
kde bolesť, žiaľ a smútok
už nemajú silu, len Božia láska
a milosť budú prebývať tam.

Ó, Bože,
Viac lásky, ako bolo vlani,
viac lásky v sebazapieraní,
viac lásky v skutkoch a či slove
každému slúžiť pohotove –
Viac lásky čistej bez pretváranky,
odhodiť zažltnuté hárky
závisti, sebeckta a klamu
a lásku chovať odhodlanú.
Na obeť svätej poslušnosti –
viac lásky, menej úbohosti
prosíme všetci pokorne
v Ježišovom mene...

Ó, Bože,
viac viery planúcej a živej,
nech kvitne všetko spravodlivé,
viac viery v zaslúbenia Tvoje,
nech zmiznú svárov nepokoje –
viac viery v Tvoju božskú lásku,
odpoveď čakať na otázku
od Teba vždycky v tichej bázni,
viac viery v našom srdci zažni,
viac viery v milosť, odpustenie
v Ježišovom mene...

Ó, Bože,
viac nádeje než v minulosti,
že rozhybu sa suché kosti,
viac nádeje v ten život Raja,
s ktorým nás Tvoja láska spája –
viac nádeje na mori žitia,
kiež nová nádej prehovorí
v srdci i v duši – v novom roku,
viac nádeje do časov toku
viac nádeje pri umieraní,
viac nádeje, než bolo vlani –
viac nádeje nech je pri nás denne
v Ježišovom mene...
Amen.

OTVOR SI PÍSMO

Vincent Blažko

Aj vtáča našlo si domov
a lastovička hniezdo,
kde odkladá si mlad'.
Blahoslavený človek,
ktorý v Bohu nachádza silu.
Žalm 84

Vtáčatko moje malé,
sediš na konári
a tvojím perím vetrík povieva.
Trilkuješ k Božej chvále,
slnko na teba žiari
a v poli pre teba zrno dozrieva.

Len človek behom míňa
hodnoty Božích darov
a nevšíma si nebo nad sebou.
Často na neho číha
pár dravých zhubných spárov
a ponáhľa sa dravo za chlebom.

Ty oblak belavý,
plávaš pod modrým nebom
a občas dažďom ovlažuješ zem.
Len človek sebecký
sýty vydretým chlebom
fádne prežíva darovaný deň.

A predsa múdrosť Písma
učí osožne ho žiť.
I Jób precítil, že jeho koža
raz bude rozrušená,
pretrhnutá ako niť.
Však veril, že jeho telo
k životu vzbudí pravica Božia.

ČASY TIAHNU POHORÍM

Milan Rúfus

Hovorím, čo som hovoril,
a sám viac neviem o tom.
Ktosi mi dvere otvoril
objať sa so životom.
Ktosi mi slová posielal.
A práve také slová -
košielku z ramien anjela,
čo letel do domova.
Hovorím to, čo hovorím,
a konám to, čo musím.
A časy tiahnu pohorím.
A drobným krôčkom husím
potichu šliapu moje dni
po darovanej hrude.
Ktorý z nich bude posledný,
neviem, len viem, že bude.

Rúfus to už vie, my ostatní si musíme ešte chvíľu počkať - 11. januára to budú dva roky od úmrtia tohto veľkého slovenského básnika

ČAS NAŠEJ SLUŽBY

Vincent Blažko

Preletia roky v sťahovavých krdľoch,
na dno večnosti padnú torzá chvíľ.
Že mnoho z času prečkali sme zbrklo,
vie delta srdca z namodralých žíl.

Potôčky tenké zbiehali sa v rieku,
z biedy vyvieral prameň našich dní,
často sme chceli dať sa do úteku,
k boju nás vracal plameň pochodní.

Načúvali sme bolestivým stonom,
čakali chvíle kým sa zvečerí,
poryvy času spievali nám zbohom
na harfe vrások starých materí.

Kôš zrelých malín podala nám láska,
aj čierne trpky z dlane padali.
Raz nežne hladí, zavše bičom praská,
taký je život v časnom strádaní.

Kralický plameň horel na oltári,
z voskovic ťažké slzy padali.
Vyčkávali sme s krížom na chotári
procesiu snopov, čo sme nažali.

Neprichádzala v slávospeve píšťal,
len tichá Panna s mukou na tvári.
A duša naša priezračná sťa krištál
s Baránkom stála v starom oltári.

To boli chvíle, keď v kalichu srdca
šumelo víno – blížny z neho pil,
Vtedy som obeť, milostivý Sudca,
vtedy som lásku z kríža pochopil.

Dnes v ústach cítim chuť bielej oblátky
aj chladný kameň z dlažby kostola.
Sčerneli v skúškach strapce pozlátky,
paberky vďaka beriem zo stola.

Čo teraz máme? Volať na prehliadku
bojom skúšané dni a mesiace?
Skôr nové chvíle, možno na ostatku
uchopiť vierou pevne za liace.

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH NOVEMBER 2010 - JANUÁR 2011

- Sviatosť Krstu svätého prijali: Nela Sandra Ďumbalová a Tamara Kolodzejová
- Manželstvo uzavreli: Rastislav Comba a Katarína Garčárová; Martin Mikuš a Jana Tetemondová
- Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Viktória Boháčová (81), Margita Omastová (89), Anna Krišková (78), Miloš Vystavil (86), Pavol Hudák (51) a Mária Rusnačková (77).

POZÝVAME AJ NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA

- konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:30 h
- spevokol – každú stredu o 17:00 h
- modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h
- biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h
- mládež – každý piatok o 18:00 h
- detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburškého vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

FEBRUÁR

3.	Št. 18.00	-	Poprad, Biblická hodina
6.	Ne. 09.00	-	Poprad, 5. nedeľa po Zjavení
	10.30	-	Stráže, 5. nedeľa po Zjavení, výročný konvent
10.	Št. 18.00	-	Poprad, Biblická hodina
13.	Ne. 09.00	-	Poprad, posledná nedeľa po Zjavení
	10.00	-	Sviatosť Večere Pánovej
17.	Št. 18.00	-	Poprad, Biblická hodina
20.	Ne. 09.00	-	Poprad, Deviatnik
	10.00	-	Poprad, výročný konvent
23.	Št. 15.00	-	Biblická hodina, DD na Komenského ul.
24.	Št. 15.00	-	Biblická hodina, DD Xenón
27.	Ne. 09.00	-	Poprad, nedeľa po Deviatniku
	10.30	-	Spišská Sobota, nedeľa po Deviatniku

MAREC

3.	Št. 18.00	-	Poprad, Biblická hodina
6.	Ne. 09.00	-	Poprad, Predpôstna nedeľa
	10.30	-	Stráže, Predpôstna nedeľa
9.	Št. 18.00	-	Poprad, Popolcová streda
13.	Ne. 09.00	-	Poprad, 1. pôstna nedeľa
	10.00	-	Sviatosť Večere Pánovej
17.	Št. 18.00	-	Poprad, Večerné služby Božie
20.	Ne. 09.00	-	Poprad, 2. pôstna nedeľa
	10.30	-	Stráže, 2. pôstna nedeľa
24.	Št. 18.00	-	Poprad, Večerné služby Božie
27.	Ne. 09.00	-	Poprad, 3. pôstna nedeľa
	10.30	-	Spišská Sobota, 3. pôstna nedeľa
30.	Št. 15.00	-	DD na Kom. ul., Sviatosť Večere Pánovej
31.	Št. 15.00	-	DD Xenón, Sviatosť Večere Pánovej
	18.00	-	Poprad, Večerné služby Božie